

nu en Gang ikke desinficere en hel Bøndergaard, langt mindre en hel Herregaard. Det ærede Medlem maa vide, hvor vanskeligt det er at tilintetgøre alt det Smittestof, der er paa Ejendommen. Naar Besætningen om Vinteren har staaet i Stalden, har jeg set, at man har tilintetgjort Foderstoffer, Halm, Hø o. s. v. eller anvendt det til Hestefoder. Det er en større rationel Omgang at give en saadan Ejendom, men saa er man til Gængæld paa den sikre Side, hvad man ikke kan være, naar Ejeren ikke overholder de Forholdsregler, der er truffet.

Den Bemærkning, den højtærede Landbrugsminister fremsatte om, at man i den sidste Tid nøje havde overholdt, at syge Dyr ikke transporteres til Slagterierne, maa jeg sætte et stort Spørgsmaalstegn bagved. Jeg kender en Besætning paa ca. 40 Køer, som skulde slaas ned i Efteraaret paa Grund af Mund- og Klovesyge, hvor man transporterede dem til Slagteriet og slagtede dem. Men selve Transporten af syge Dyr eller maaske tilsyneladende raske Dyr er ganske utilladelig, de burde have været slagtet paa Ejendommen eller begravet; at transportere dem fra Ejendommen, naar der faktisk er smitsom Sygdom i Besætningen, er ganske urimeligt.

Ulrich: Der var en Bemærkning, jeg ikke fik Tid til at gøre før i den korte Bemærkning, jeg havde, det angaar de Erstatninger, der gives for Besætninger, som slaas ned. Saa vidt jeg har bragt i Erfaring, har man været noget karrig ved disse Erstatningers Tilkendelse. Naar det overgaar en Besætningsejer, at hans Besætning faar Mund- og Klovesyge, og Staten griber ind og slaar hans Besætning ned og derved berøver ham hans væsentligste Indtægtskilde, er det indlysende, at man ikke fra Statens Side maa være karrig, for ikke at bruge Ordet fedtet, man maa give en saadan Erstatning, til Manden virkelig faar den Værdi, Besætningen har repræsenteret, og derfor maa man ikke give den Værdi, vedkommende Kreatur maaske repræsenterer i Kød, man skal give den Værdi, det repræsenterer som Brugsdyr, dets Brugsværdi som Malkeko. Jeg vil gerne tillade mig at henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, thi det er kedeligt, naar de vedkommende Mennesker, som det er gaaget ud over, faar Meddelelse om, at de er blevet behandlet paa en mindre fair Maade fra Statens Side.

I Anledning af de Bemærkninger, det

ærede Medlem Hr. J. P. Jensen rettede til mig, vil jeg gerne tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg ikke har udtalt, at Dyr læger ikke forstod sig paa at desinficere; jeg sagde: Veterinærvidenskaben maa se at naa saa vidt, at man kan desinficere, altsaa med andre Ord se at finde Desinfektionsmidler, som virkelig er effektive overfor saadanne Sygdomme. Jeg vil gerne tillade mig at hævde igen, at det har vist sig Gang paa Gang, at paa de Gaarde, hvor der har været Mund- og Klovesyge, er der ganske kort efter, naar der er blevet tilført nye Dyr til Besætningen, opstaaet Mund- og Klovesyge igen. Det maa være absolut Bevis for, at Desinfektionen har været utilstrækkelig. Jeg vil indrømme, at det er ganske overordentlig vanskeligt at desinficere en større Gaard — ganske overordentlig vanskeligt; men saa maa de Herrer Dyr læger ikke fortælle, at Desinfektionen er foretaget saaledes, at den er betryggende, for det er den ikke. Man faar Indtryk af, at der fra det offentlige Side menes, at naar der er foretaget den og den Desinfektion, er det betryggende; men det er det i Virkeligheden ikke.

Pinstrup: Jeg vil takke det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen for den Tilslutning, som han dog i nogen Maade gav mine Udtalelser. Det ærede Medlem Hr. Ulrich var imod at lade de smittede Besætninger staa, indtil de kommer sig, og saa slaas dem ned, for at man kunde bruge Kødet. Det at lade dem staa er jo ikke ukendt her, for det er det, der almindeligvis sker; og den Maade, hvorpaa der nu afspærres, mener jeg i Virkeligheden er ret betryggende. Det viser sig ogsaa, at det er meget sjældent, naar en Gaard har faaet Sygdommen, at den saa forplanter sig til Nabogaardene; uden at der har været paaviselig Forbindelse. Ved det, der er sket i Aalborg Amt, er der en ganske paaviselig Forbindelse, thi for Sygdommen var konstateret, gik der nogle Dage; og i den Tid er der ført Dyr fra den ene Besætning til den anden. Men naar det ikke sker, mener jeg i og for sig ikke, Faren er saa stor, ved at Besætningen bliver staaende og bliver slaadet ned bagefter. Den højtærede Landbrugsminister var ogsaa imod at vente, til de angrebne Dyr var kommet sig, saaledes at Kødet kan bruges. Man kan ganske vist sige, at hvis man vil betale for hele Besætningen og gennemføre det konsekvent, er det en Sag for sig; men til Bekæmpelse af Sygdommen tror jeg ikke, en Nedslagning straks gør noget hverken fra eller til. Jeg kunde ønske, at man kom